

Bajor Andor

MÜNCHHAUSEN BÁRÓ UTOLSÓ KALANDJA

Rettenetes idő volt, a báró Pomeránia felé vágatott a hómezőn, nyomában Rettenetes Iván kísértetével, akiről egy jó pud vodka mellett azt mesélgette harsányan a részeg nagyhercegeknek, zemsztvótól obscsináig, hogy tulajdonképpen Rettegett Iván a becsületes neve, nem pedig Rettenetes, de maga sem hitte, tudja a fene, kétségbeesetten sarkantyúzta lovát, már három tucat zolotnyikkal is megelőzte az ádáz kísértetet, amely lélekszakadva kovette, szóval én nem vagyok Rettenetes? huhogta a jeges szél, esetleg maga Rettenetes Iván kísértete, tudja a fene, alkonyatkor vágatott be Münchhausen báró Gyeszjatyin falujába, melyet egy polyák gróf birtokolt, zárassa be a kaput! kiáltotta a báró, kísértet lohol a nyomomban, Rettenetes! csapta össze kezét a gróf, már én is tudom, zihálta a báró, de sikerült a kaput jól bereteszelni, tudja a fene, a kísértet kint toporzékolt a sötétben, Rettenetes, hüledezett a gróf, nekem mondja?! rogyott össze a báró, mire lefektették, bezárni ajtót-ablakot! parancsolta a gróf, de a báró mégis az éjjeliszekrényre helyezte kétszövű pisztolyát, tudja a fene, jól beporozva, megtöltve akkurátusan, és már-már megnyugodva elaludt, azonban éjfél tájban mégis kivágódott az ajtó, tudja a fene, a báró fölrettent, a pisztolyáért nyúlt, a kísértet jelent meg, talpig fehérben, akár egy hercegekisasszony a menyegzőjén, tudja a fene, maga az, Iván? kérdezte a báró, szintén fehérén, és jól megcélozta a lepedőt, elsütötte a pisztoly egyik, majd a másik csövét, mire a kísértet kétszer a levegőbe kapott, elkapta a golyókat a levegőben, tudja a fene, sátáni hangon kacagott, majd föl-földobálta a golyókat, csikorgatta a fogát, tudja a fene, közeledett a reszkető báró fekhelye felé, most pedig, suhogta kísérteties hangon, szeretném, ha a kedves báró úr végre nekem is elmondaná, hogy mit is szokott rólam harsányan mesélgetni egy jó pud vodka mellett a részeg nagyhercegeknek, zemsztvótól obscsináig, mint aljas kém és külföldi ügynök, a híres nagy pofájával.

Podmaniczky Szilárd

TÜNDÉRPOCAK

degesz

*A Mű és az ellipszis kötelelenség-
szerűen kerülnek egymás kiollását*

Világos, a hétköznapi ember fű-
nyírókesztyűje és az expresz-
zionista festők eleven nőalakjai
szöges ellentétben volnának.